

חג מוזר

מנהלי הטלוויזיה הישראלית ניחנו בחוש מדהים לקיום מיבצעים טלוויזיוניים יוצאי-דופן. אחרי הסל-תרומם והליי-תרומם, הם מפקים בשבוע הבא, מישרים לרגל מלאות חמישים שנה לעליית אדולף היטלר לשילטון בגרמניה.

בכ"ס 30 בינואר 1933 מונה אדולף היטלר למישרת הקנצלר הגרמני. הטלוויזיה הישראלית החליטה לשנות לרגל מאורע זה את לוח-מישדריה, ולשדר מיוחד ביום הראשון, במסגרת מבט שני, כתבה של כתב רשות-השידור בגרמניה, דויד וייטסטום, תחת הכותרת גרמניה היום. בימים השני, השלישי והחמישי תקרין הטלוויזיה שלושה פרקים של סדרת-הטלוויזיה האחים לבית אופרמן, המבוססת על סיפורו של הסופר הגרמני ממוצא יהודי, ליאון פויכט-וונגר.

הטלוויזיה לא תעסוק במהלך חג הטלוויזיוני המוזר בדיונים בתוכניות אולפן, בהשתתפות חוקרים ישראלים שהתמחו בעליית הנאצים, או בעדויות של ישראלים, שחוו על בשרם את ליל ה-30 בינואר 1933.

אין ספק, שהנהלת הטלוויזיה הישראלית מודעת לסכנת הטמונת בהתעסקות

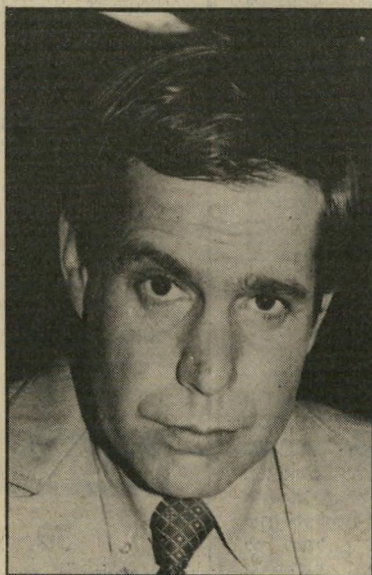
ניסן אלוני - נשיא-חג היטלר
אחרי, סטאלין ומוסוליני

עמוקה, מדעית, ערכית וחוייתית בשאלה כעליית אדולף היטלר לשילטון, וברור לקברניטיה, שנתינת פיתח-יפה בתוכניות-אולפן לשאלות אלה, עשוי לעורר כמה שעורריות, שבכוחן לעלות לטוביה סער הסובבים אותו בכיסאותיהם (כמו הבאת מומחי ירושם שהחלו באחרונה לערוך השוואות של תהליכים). הגיב על מיבצע זה של הטלוויזיה, אחד מהבולטים שביצרי סרטי-העודה שלה, שאמר: "מה שנתר עכשיו הוא לערוך בטלוויזיה ימי-שנה לאינקוויזיטור טורקמנד, לסמיון פטלורה, ליוסף סטאלין ולבניטו מוסוליני - הרי כל אלה היו צמחוניים ליד גיבור מישדרי השבוע הבא."

פסקול

שני קניבליים

המחשה לרוח-הנכאים העוברת על חטיבת-החדשות של הטלוויזיה ניתן היה לג' לות עם פירסומו של המיכרו החיצוני על מישרת מנהל חטיבת-החדשות בעב"י

מפעי קרפין
היכן "חוות-הדעת"?

רית של הטלוויזיה, למעט הערות בנוסח של: "ראית את ההודעה בעיתונות?" איש לא דיבר עליה, איש לא הציג את מועמדותו, לאיש מהכתבים כבר לא היה איכפת מי יהיה מנהל חטיבת-החדשות. אחד הכתבים העיר בצניעות: "מדוע הם פירסמו בכלל מיכרו? הם יכלו לרכוש רובוט מיפאן, להזין אותו בהוראות ולמנות אותו לתפקיד!" ●● את מקומו של יצאן גורן, ככתב-הטלוויזיה לענייני התיישבות תפס בימים אלה רמי גובר-ליק, שבאחת מכתבותיו הראשונות נשלח לתאר את "הנוק הכבד שנגרם באפרת על ידי מפגיני שלום עכשווי". הסיבה לשיגורו של גוברניק לסקר כמה כתובות של צבע שחור על בתי אפרת: לחצים שהופעלו על מערכת מבט להציג, אירוע עיתונאי זה ●● קודם להופעתה בזה הזמן, כאשר הגיעה פנינה רזובלוב לבניין הטלוויזיה, היא התנתה את המכור גית, שהביאה אותה מתל-אביב, במקום המסומן במקום-הגנייה השמור למיקרי-חירום, בחזית בניין הטלוויזיה. כאשר דלק בעקבותיה קציני-הבטחון הגברתן של הטלוויזיה, וביקש ממנה להחנות את המכור כגית במקום המיועד לה, אמרה לו רזובלוב: "אולי תפסיק להטריד אותי..." ●● בדיחה שרווחה בשבוע האחרון בחטיבת החדשות של הטלוויזיה: "אריק שרון לקח את רן סממה באווירון ה-צבאי שלו, כדי לזרוק אותו מעל לגזנג'ים, ולהביא אותו לשידור באוויר, אווירון, אווירון, קח אותי למרום..." ●● בדיחה אחרת, שנפלטה באותה מחלקה, הגדירה את פגישתם של שרון ומובלבוט ספה סקו בזאיר כפגישה בין שני קניבליים.

שידור

הנהיג בשנה האחרונה מנהל הטלוויזיה מוביה פער.

צל"ש

רגישות

מאחרי הקלעים

ערפאת, יערי והפוליטרוקים

ביום שבו הצליחו חברי הוועד-המנהל של רשות-השידור, אהרון פאפו את אהובה מרון לאלץ את הוועד המנהל להגיע להחלטה בדבר אי-עריכת ראינות יומיים עם נציגי אש"ף, נבחרו הערים בגדה המערבית, הם גדעו את העץ שעליו יכולה הטלוויזיה הישראלית לתפקד ככלי תיקשורתי אמין, שיש ביכולתו להתמודד עם כלי-תיקשורת אחרים - תוך שמירה על אמינות הדיווח שלו.

אחת התוצאות המגוחכות של החלטת הוועד-המנהל ניתן היה לראות בפירסום מים שונים, שהיו בשבוע שעבר ביומון יום, בשאלה: האם מותר או אסור לראיין את חוסיין, מלך ירדן ומנהיגים ערביים אחרים, אחרי שנשיאות הכנסת החליטה להעלות לדיון את שאלת ריאיונם של מנהיגים ערביים, העביר יו"ר רשות השידור, הפרופסור ראובן ירון הודעה לעיתונות, שבה נאמר שהמלך חוסיין אינו נמנה על הקטגוריה שאסור לראיין ב"ראיון יום".

בעוד שהכנסת העיתונות רועשות ורוגי שות בשאלה, האם מותר או אסור לראיין

● לבימאי הצעיר רוני ניניו, על פירוט כל אחד והמרמלה שלו, שהעניק לצופים מיפגש טלוויזיוני מרתק עם המח"זאי והמספר ניסים אלוני. הסרט ש-צולם בתקופת החזרות על הנסיכה האמריקאית מציג את דרך עבודתו של אלוני כמחזאי וכבימאי. לעומת סרטים אחרים בסדרה דיוקני ציורים של הבמאית גבי אדם, ולעומת סרטים אחרים של הטלוויזיה על יוצרים בשנים האחרונות, היה בסרטו של ניניו מימד לירי, יכולת אינטלקטואלית להתמודד עם אישיותו של אלוני וידע טלוויזיוני, שבאמצעותו המיחיש יוצר חשוב כאלוני את עולמו.

קרנפים ומתקופים

● לך פיינרו, בוחר-הסרטים של הרטלוויזיה הישראלית, על הבאת הגירסה הקולנועית של הקרנפים מאת יוג'ן יר-נסקי, בגירסה קולנועית זו של המחזה, המתמצת את תהליך התקרנותה של חב"דה שלמה, היה לקח חינוכי לחברה הישראלית, המגלה בימים אלה ניצנים של התקרנות, שהראשונים שבהם מבשילים דווקא בטלוויזיה הישראלית עצמה. אין ספק שבהצגת הקרנפים במסך-הקטן, אחרי

כתב גורן
19פולזיס טלוויזיוני

תוכנית חוקד, שהציגה שני מתקרנותים, ואחרי מהדורת מבט מקורנפת, היה ניצוץ של אבסורד, שגם מחזאי אבסורדי כיונסקו לא היה מעלה על דעתו.

צל"ש

בוזינתוניה

● לכתב צבי (צבה) גורן, על כתבתו הזירות, בנוי, שהוקרנה במסגרת התוכנית מבט שני, ניסיונו של גורן להעניק לבנון (שהיא להקת רוק חשו-בה) מימד של הופעה תרבותית מודגשת, שצמחה מתוך התרבות הישראלית, הוא ניסיון יגרשי של איבוד פרופורציות במציאות. תוכנית מבט שני, שמעוד לא עסקו בתופעות כמו הסאטירה הישראלית, הקלה הישראלית ומחזותיו של חנן לווין, או ספרות ושירת-מחאה בישראל, פתרו את בעיית ההתייחסות הרבותית בהצגת להקת בנון. כתבתו של גורן, שהמקום הראוי לה היה בכתבת חמש עד שמונה דקות בהשבוט - יומן אירוועים, נמתחה כמו מטיק על זמן שידור של יותר משעה, כשהיא משמשת מיגדים-מיצג לפופוליום התרבותי שאותו